

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/69/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114203589
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114203589.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, P.O.BOX 41, 810 01 Bratislava, proti odporcovi: S. N. V., nar. XX.XX.XXXX, G. XXXX/X, Y. zastúpený: JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, Bratislava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, občianske združenie, IČO: 42 362 962, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, zastúpený: JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie sumy 2.624,65 eura s príslušenstvom a zmluvnou pokutou, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 836,30 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 836,30 eura od 30.03.2011 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,- eur mesačne splatných vždy do 15-teho dňa v mesiaci s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh.

II. Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

III. Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 87,96 eura, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu odporcu.

IV. Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 39,47 eura, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 24.10.2013, doručeným tunajšiemu súdu dňa 07.02.2014, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.624,65 eura spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,065 % denne a úrokom z omeškania vo výške 3,275 % ročne z čiastkových súm tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500 eur len 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.624,65 eura do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzatvoril dňa 28.07.2010 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške 1.500,00 eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa odporca zaviazal splatiť v 36 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 85,15 eura v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Odporca sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 1, napokon zaplatil len sumu 440,75 eura. Vzhľadom k tomu, že odporca bol v omeškaní s úhradou splátky o viac ako 3 mesiace, bolo mu doručené oznámenie o

uplatnení práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru z dôvodu omeškania. Oznamenie o uplatnení práva bolo odporcovi doručené dňa 10.03.2011. V súlade s § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 29.03.2011, kedy bol odporca povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Celková suma dlhu odporcu voči navrhovateľovi predstavuje súčet neuhradených splátok, t.j. sumu 2.624,65 eura. Nakoľko sa odporca dostal do omeškania s plnením svojich povinností, navrhovateľovi vznikol ďalej nárok na zmluvné pokuty podľa článku 14 ods. 14.1 zmluvy vo výške 0,065% denne a v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka nárok na úrok z omeškania, pričom navrhovateľ si popri nároku na zmluvné pokuty uplatňuje aj úrok z omeškania tak, aby neprevyšovali priemernú hodnotu RPMN naposledy zverejnenú pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Napriek výzvam navrhovateľa nedošlo zo strany odporcu k splneniu jeho záväzkov.

Odporcovi bol návrh s prílohami doručený dňa 07.11.2014, k tomuto sa vyjadril v podaní zo dňa 14.11.2014, kde uviedol, že si uvedomuje svoj záväzok, ale nie je schopný zaplatiť naraz, vie dávať mesačne cca 50,00 eur.

Podaním zo dňa 18.12.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.12.2014, oznámilo občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, IČO: 42 362 962, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na ochranu a podporu práv odporcu. Na základe námietky navrhovateľa rozhodol o prípustnosti jeho vstupu do konania Okresný súd Trnava, ktorý uznesením č.k. 11C/69/2014-38 zo dňa 06.03.2015 rozhodol, že vedľajšie účastníctvo uvedeného občianskeho združenia je prípustné; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 02.04.2015.

Vedľajší účastník sa vo veci vyjadril v podaní zo dňa 21.01.2015, kde uviedol, že s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. jednoznačne vyplýva, že zmluva je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Má za to, že odporca ako spotrebiteľ niekoľkonásobne preplatil požičanú istinu úveru a z tohto dôvodu považuje takéto plnenie uplatnené navrhovateľom v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ. Navrhovateľ si v konaní uplatňuje neprimerane vysoké úroky a poplatky za poskytnutie úveru. Takéto dojednania sú v rozpore s dobrými mravmi, a preto sú neplatné. Navrhovateľ sa takýchto nárokov nemôže domáhať, keďže svojou povahou ide o úžeru. Vedľajší účastník ďalej uviedol, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a preto sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmysle uvedeného navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 1.277,05 eura, no keďže odporca zaplatil navrhovateľovi spolu 440,75 eura, tým zanikla povinnosť odporcu vrátiť finančné prostriedky v celej žalovanej výške, pričom ostala povinnosť vrátiť iba rozdiel medzi 1.277,05 eura a 440,75 eura, t.j. 836,30 eura. Poukázal ďalej na to, že zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná. Záverom navrhol, aby súd návrh v sume prevyšujúcej 836,30 eura zamietol, ako aj zamietol uplatnenú zmluvnú pokutu a zaviazal navrhovateľa nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 24.10.2013, Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Zmluvnými dojednaniaми Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. č.l. 4, Oznamením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo 8100031343, Kartou klienta č.l. 6, Oznamením o zosplatnení zo dňa 08.03.2011, fotokópiou obálky na č.l. 9, Pokusom o zmier zo dňa 27.08.2012, vyjadrením odporcu zo dňa 14.11.2014, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania zo dňa 18.12.2014, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 19.01.2015, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 21.01.2015, ako aj ostatným obsahom spisu, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa a odporcu v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 28.07.2010 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi revolvingový úver vo výške 1.500,00 eur pri ročnej úrokovej sadzbe úveru 70,00 % a ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 60,27 %. Odporca sa zaviazal splácať úver v mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 85,15 eura splatných 24. dňa v mesiaci, pri počte splátok 36. Odporcovi bola titulom úveru vrátane revolvingov vyplatená suma 1.277,05 eura, keď odporca z poskytnutého úveru zaplatil navrhovateľovi sumu 440,75 eura. Nakoľko

bol odporca s úhradou splátky v omeškaní viac ako tri mesiace, navrhovateľ vyhlásil okamžitú splatnosť úveru listom zo dňa 08.03.2011, zaslanú odporcovi na poslednú známu adresu, s tým, že k zosplateniu malo prísť po uplynutí 15 dní od doručenia oznámenia.

Odporca prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní uviedol, že majú za to, že návrh je nedôvodný. Medzi navrhovateľom a odporcom bola uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, majú za to, že zmluva neobsahuje všetky náležitosti, ktoré by mala obsahovať v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva neobsahuje výšku, počet a termín splátok úrokov. Dojednané úroky za poskytnutie úveru sú v rozpore s dobrými mravmi, pretože sú neprimerane vysoké. Z tohto dôvodu poskytnuté finančné prostriedky je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov. Napriek tomu, že zmluva neobsahuje všetky náležitosti, zastávajú ten právny názor, že zmluva ani nevznikla. Je zrejmé, že v čase uzatvárania zmluvy bola táto zmluva uzatvorená tak, že žiadosť, teda návrh na uzavretie zmluvy bol zo dňa 23.07.2010, pričom tento návrh bol vyplnený bez bodu č. 6 uvedenej zmluvy. Dňa 28.07.2010 navrhovateľ údajne akceptoval návrh odporcu, no v tejto akceptácii nachádzame rozpory s pôvodným návrhom odporcu, a to rozpor vo výške RPMN, pričom odporca navrhoval 70%, navrhovateľ schválil vo výške 64,64%, tak isto v predpokladanej RPMN po poskytnutí úveru, kedy odporca navrhoval vo výške 60,27 % a navrhovateľ schválil 56,09%. Nedošlo k obsahovo rovnakému úkonu, teda návrh a akceptácia nie je obsahovo totožná. Z tohto dôvodu došlo k novému protinávru, tak ako to predpokladá Občiansky zákonník, no tento protinávrh nebol akceptovaný odporcom. Keďže nedošlo k uzatvoreniu zmluvy v písomnej forme a finančné prostriedky poskytnuté odporcovi sa riadia výlučne právom navrhovateľa na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Odporcovi teda bolo poskytnutých 1.277,05 eura, čo vyplýva z karty klienta v kolónke vyplatené vrátane revolvingov, v tom období september 2010, teda od tohto momentu plynie aj premlčacia doba na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Odporca síce vrátil sumu 440,75 eura, o čo sa ponížuje nárok navrhovateľa, no vzhľadom k tomu, že nárok navrhovateľa je titulom bezdôvodného obohatenia, vznášajú námietku premlčania návrhu navrhovateľa. Aj oznámenie o zosplatení, ak by súd vyhodnocoval zmluvu, že bola platne uzavretá, bolo v rozpore s § 53 Občianskeho zákonníka, kedy uplatnili toto právo bez toho, aby vopred upozornili na uplatnenie tohto práva. Z týchto dôvodov žiadajú návrh zamietnuť a priznať trovy právneho zastúpenia, pričom žiadajú priznať v prípade zastúpenia vedľajšieho účastníka 1 úkon právnej služby za vyjadrenie a nie za prevzatie právneho zastúpenia a účasť na pojednávaní, nakoľko tieto úkony sú zahrnuté v rámci zastúpenia odporcu. V prípade, že bude súd považovať zmluvu za platne uzavretú, poukazujú na premlčanie pri prvých piatich splátkach a teda aj premlčanie úroku z omeškania. Zároveň poukazujú na to, že zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa 52 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 8 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 517 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania odporcu), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania odporcu), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 53 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 544 ods. 1 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ, zmluvnú pokutu možno dojsť len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh je dôvodný len z časti.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 28.07.2010 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi revolvingový úver vo výške 1.500,00 eur, z ktorého odporca čerpal celkovo sumu 1.277,05 eura. Pokiaľ ide o námietky odporcu, že kvôli vadám kontraktačného procesu nedošlo k uzavretiu zmluvy, k týmto súd uvádza, že má za to, že k uzatvoreniu zmluvy medzi navrhovateľom a odporcom prišlo, nakoľko došlo k zhode v prejavoch vôle jej účastníkov pokiaľ ide o výšku poskytnutého úveru, ako aj vo výšku úroku, čo sú podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Ak aj nedošlo k akceptácii návrhu odporcu týkajúceho sa iných náležitostí zmluvy (RPMN), táto skutočnosť má iné právne následky, ale nie absenciu uzavretia zmluvy o úvere. Z uvedeného dôvodu nepovažoval súd námietku premĺčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia za dôvodnú. Odporca sa v zmluve zaviazal splatiť uvedený úver s príslušenstvom v 36 mesačných splátkach vo výške 85,15 eura. Ročná percentuálna miera nákladov úveru bola uvedená jednak v časti 5., a to ako predpokladaná RPMN za úver vo výške 70,00 % a v časti 6. ako RPMN za úver vo výške 64,64 %. Rovnako, ročná percentuálna miera nákladov revolvingu bola uvedená jednak v časti 5., a to ako predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 60,27 % a v časti 6. ako predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 56,09 %. Priemerná RPMN za úver predstavovala 51,49 %. Odporca zaplatil navrhovateľovi z poskytnutého úveru vo výške 1.277,05 eura sumu 440,75 eura. Oznámením o zosplatnení zo dňa 08.03.2011 upozornil navrhovateľ odporcu na možnosť zosplatnenia dlhu, keď k zosplatneniu došlo dňa 25.03.2011.

Medzi účastníkmi konania vznikol uzavretím zmluvy o revolvingovom úvere právny vzťah, ktorý je od svojho vzniku nevyhnutné posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 OZ, zákon č. 129/2010 Z.z.), keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 6 písm. d) OBZ) a zároveň navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a odporca vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

Nakoľko zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška splátky 85,15 eura bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je uvedená výška splátky istiny, úroku a poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Ďalej zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, a to ročnú percentuálnu mieru nákladov úveru, nakoľko táto je v časti 5. uvedená iba ako predpokladaná. Presná a zároveň odlišná výška RPMN je uvedená až v časti 6. - údaje o schválenom revolvingovom úvere, uvedené schválenie však odporca neprijal písomnou formou, preto ho nemožno považovať za písomnou formou urobené dojednanie o RPMN. Z uvedených dôvodov považoval súd údaj o RPMN za v zmluve neuvedený. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ, a síce termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba počtom splátok, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úverov, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Dátum splatnosti poslednej splátky úveru bol navrhovateľom uvedený až v listine pod názvom Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 28.07.2010, ktoré oznámenie však odporca neprijal písomnou formou, a preto ho nemožno považovať za písomnou formou uzatvorenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

Uvedené obsahové nedostatky zmluvy majú za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý navrhovateľom odporcovi sa považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru a poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutého úveru po odrátaní

plnenia zo strany odporcu. Keďže odporca zaplatil z vyplateného úveru vrátane revolvingov vo výške 1.277,05 eura len časť vo výške 440,75 eura, súd mu uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zvyšnú časť poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 836,30 eura (1.277,05 eura - 440,75 eura).

Odporca sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 26.03.2011, nakoľko k zosplateniu úveru došlo dňa 25.03.2011, keďže navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie zostávajúcej časti úveru do 15 dní odo dňa doručenia výzvy, ktorá sa v zmysle čl. 15. bodu 15.2 považovala za doručení dňa 10.03.2011, pričom túto skutočnosť odporca nerozporoval. Nakoľko si však navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania od neskoršieho dátumu, a síce od 30.03.2011, súd mu z uvedeného dôvodu priznal úrok z omeškania odo dňa 30.03.2011. Vychádzajúc z uvedeného má navrhovateľ nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o osem percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 30.03.2011. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka navrhovateľa len na zaplatenie sumy 836,30 eura, bolo možné priznať navrhovateľovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy. Odporca sa dostal do omeškania dňa 30.03.2011, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 1 %. Navrhovateľ by tak má popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% (8 + 1 %) ročne zo sumy 836,30 eura od 30.03.2011 do zaplatenia.

Predmetom návrhu bola aj požiadavka navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,065% dlžnej sumy za každý deň omeškania v zmysle čl. 14 bodu 14.1 zmluvy.

Súd má však za to, že medzi navrhovateľom a odporcom nedošlo vôbec k platnému dojednaniu zmluvnej pokuty, keď zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná, dojednanie zmluvnej pokuty je obsiahnuté iba v zmluvných dojednaniach napísaných veľmi malým písmom, toto dojednanie sa nachádza skôr ku koncu zmluvných dojednaní ako k ich začiatku, pričom nie je žiadnym spôsobom zvýraznené a zaniká v rámci iných ustanovení. Zmluvné dojednania pritom odporca ani nepodpísal, tieto sa mali stať neoddeliteľnou súčasťou zmluvy na základe netransparentnej inkorporačnej doložky uvedenej pod bodom 13. zmluvy. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide pritom aj vtedy, ak je uvedená menším písmom ako zmluvné podmienky, ktoré predstavujú podstatné zložky zmluvy, nakoľko spotrebiteľ sa môže domnievať, pričom stačí hrozba tohto rizika, že menším písmom je písaný text, ktorý nemá veľký význam a tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu. V súvislosti s uvedeným má súd za to, že navrhovateľ nepreukázal, že by dojednanie o zmluvnej pokute bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis, a preto dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v zmluvných dojednaniach súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty ako to vyžaduje § 544 ods. 2 OZ. Funkcia obchodných podmienok v spotrebiteľských zmluvách je predovšetkým tá, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednania, ktoré majú technický a vysvetľujúci charakter. Nesmú však slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorých predpokladá, že zrejme uniknú pozornosti spotrebiteľa (napr. rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ urobí, nespráva sa poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. Súd zároveň poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp.zn. I.ÚS 3512/2011 zo dňa 11.11.2013, v zmysle ktorého „v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis.“

V uvedenom prípade teda nebol splnený zákonný predpoklad dojednania zmluvnej pokuty v písomnej forme, nesplnenie ktorej má za následok absolútnu neplatnosť dojednania zmluvnej pokuty v zmysle § 40 ods. 1 OZ. Súd preto návrh v časti uplatňovanej zmluvnej pokuty zamietol.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval návrh navrhovateľa za odôvodnený len v časti o zaplatenie sumy 836,30 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 836,30 eura od 30.03.2011 do zaplatenia a vo zvyšku návrh vo výroku II. zamietol.

Podľa § 160 ods. 1 OSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškание s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vzhľadom k výške sumy, na ktorej plnenie súd zaviazal odporcu, mal súd za to, že je dôvodné povoliť odporcovi splácanie dlhu v splátkach po 50,00 eur mesačne so splatnosťou do 15. dňa v mesiaci, s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Pri uvedenej výške splátky dôjde k splateniu celého dlhu v primeranej dobe pre navrhovateľa, keď sa tak zároveň stane do troch rokov od právoplatnosti rozsudku, čo je v súdnej praxi zaužívaná doba splatenia dlhu pri povolení splátok.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, sú náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 24 OSP, účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ÚSR“), každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

O náhrade trov konania odporcu súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP s poukazom na § 151 ods. 1 OSP, keď navrhovateľovi bola zo sumy 2.624,65 eura s príslušenstvom priznaná suma 836,30 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech navrhovateľa 32% a hrubý úspech odporcu 68%, a teda konečný čistý úspech odporcu je 36% (68 - 32), čo v konečnom dôsledku znamená právo odporcu na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom.

Súd preskúmal vyúčtovanie trov konania, v zákonnej lehote predložené právnym zástupcom odporcu, a uznal ako účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia v nasledovnej výške:

- odmena advokáta za 2 úkony právnej služby á 101,25 eura (prevzatie a príprava právneho zastúpenia, účasť na pojednávaní dňa 07.05.2015) podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z.; t.j. 202,50 eura,
  - režijný paušál pri úkonoch právnej služby: 2x 8,39 eura, podľa § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z.; t.j. 16,78 eura,
  - cestovné výdavky za cestu na pojednávanie a späť dňa 07.05.2015 osobným motorovým vozidlom (Bratislava - Trnava a späť; 114 km; spotreba 5,9 L/100 km; cena PHM 1,211 eura/L) - 8,15 eura, z čoho si odporca uplatnil 1/2, t.j. 4,08 eura,
  - náhrada za stratu času pri ceste na pojednávanie a späť dňa 07.05.2015 za 3 polhodiny á 13,98 eura, čo predstavuje sumu 41,94 eura, z čoho si odporca uplatnil 1/2, t.j. 20,97 eura,
- teda celkom trovy právneho zastúpenia vo výške 244,33 eura.

Súd neuznal právnemu zástupcovi amortizáciu, nakoľko právny zástupca nepoužil vlastné motorové vozidlo, ale vozidlo, ktorého držiteľom je spoločnosť P & FAIR, s.r.o., ktorej je právny zástupca spoločníkom a konateľom. Vzhľadom k tomu súd síce uznal, že právny zástupca motorové vozidlo na cestu použil, a teda vznikli náklady na cestu vo forme spotrebovaných pohonných hmôt (z čoho si uplatnil 1/2), ale právneho zástupcu odporcu sa opotrebenie vozidla v jeho majetkovej sfére nijako nedotklo, nakoľko nie je jeho držiteľom, a preto nie je možné uznať ako dôvodnú náhradu za prejazdené kilometre. Nakoľko pri cestovných náhradách nebola pokladničným dokladom preukázaná cena za pohonné hmoty v čase vykonania cesty, súd vychádzal z ceny motorovej nafty v príslušnom týždni v roku 2015 zverejnenej na stránke Štatistického úradu SR, a keďže táto bola vyššia ako uplatnená, vychádzal z ceny za 1 liter, ktorú uviedol právny zástupca odporcu.

Súd právnenému zástupcovi odporcu uznal pri ceste na pojednávanie náhradu za stratu času (v požadovanej 1/2-ici) iba za 3 polhodiny, a nie za uplatnené 4 polhodiny, nakoľko trvanie straty času nebolo vyčíslené (pričom je potrebné vyčíslenie v minútach), keď súd má za to, že je možné uznať ako odôvodnenú náhradu za stratu času za 3 polhodiny, pretože takáto strata je v prípade cesty z Bratislavy do Trnavy a späť reálna (45 minút/1 cesta).

Vzhľadom na čistý úspech odporcu v rozsahu 36 % priznal súd odporcovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 87,96 eura (36 % z 244,33 eura).

O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, ktorý vystupoval v konaní na strane úspešnejšieho odporcu, rozhodol súd podľa ustanovenia § 93 ods. 4 OSP, § 142 ods. 2 OSP v spojení s 151 ods. 1 OSP, keď vedľajšiemu účastníkovi priznal voči neúspešnému navrhovateľovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia.

Súd preskúmal vyúčtovanie trov konania, v zákonnej lehote predložené právnym zástupcom vedľajšieho účastníka, a uznal ako účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia v nasledovnej výške:

- odmena advokáta za 1 úkon právnej služby á 101,25 eura (vyjadrenie zo dňa 21.01.2015) podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z.; t.j. 101,25 eura,
- režijný paušál pri úkonoch právnej služby: 1x 8,39 eura, podľa § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z.; t.j. 8,39 eura,
celkom vo výške 109,64 eura.

Vzhľadom na čiastočný čistý úspech odporcu v rozsahu 36 % priznal súd vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 39,47 eura (36 % zo 109,64 eura).

Pokiaľ ide o samotné právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania, súd je toho názoru, že nárok vedľajšieho účastníka je oprávnený, nakoľko v konaní podporoval odporcu a vystupoval na strane odporcu, ktorému právo na náhradu trov konania vzniklo, nakoľko bol v konaní úspešný. Zároveň súd považoval trovy právneho zastúpenia vzniknuté vedľajšiemu účastníkovi za účelne vynaložené trovy, keď vedľajší účastník, tak ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má nesporne právo dať sa v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, a ktorým môže byť aj advokát, a to bez ohľadu na to, za akým účelom vedľajší účastník vznikol a či sú v jeho radoch zastúpené osoby s právnickým vzdelaním, a to s poukazom na už vyššie citované ustanovenia § 93 ods. 4 OSP, § 24 OSP, ako aj ustanovenie § 47 ods. 2 a 3 ÚSR. Zároveň išlo o účelne poskytnuté úkony právnej služby, keď išlo jednoznačne o úkony smerujúce k ochrane práv odporcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.